

بررسی منشاء شکل‌گیری سیارک‌های موجود در کمربند سیارک‌ها

پژوهشگران آمریکایی، برای بررسی طبیعت سیارک‌ها، منشاء شکل‌گیری آنها را در کمربند سیارک‌ها بررسی کردند.

پژوهشگران آمریکایی، برای بررسی طبیعت سیارک‌ها، منشاء شکل‌گیری آنها را در کمربند سیارک‌ها بررسی کردند. به گزارش ایسنا و به نقل از گیزمگ، سیارک‌ها و شهاب سنگ‌ها، اسرار بسیاری را در مورد منظومه شمسی در خود جای داده‌اند. پژوهش جدیدی که در "دانشگاه فلوریدا" (UF) انجام شده، ریشه همه سیارک‌ها را در کمربند سیارک‌ها و پنج یا 6 ریزسیاره باستانی بررسی کرده است.

کمربند سیارک‌ها، یک قرص پیراستاره ای و منطقه ای در منظومه شمسی است که حدوداً در میان مدارهای مریخ و مشتری واقع شده است. در این منطقه، اجرام فضایی بسیاری با شکل‌های نامنظم قرار گرفته‌اند که سیارک یا ریزسیاره نامیده می‌شوند.

منظومه شمسی، در سال‌های ابتدایی، بسیار ناهموارتر از امروز بوده است. هنگامی که تراکم صفحه غبار و گاز اطراف خورشید، آغاز شد، سیاره‌ها و قمرها شکل گرفتند و در اثر برخورد با یکدیگر از هم جدا شدند. بسیاری از سیاراتی که ما امروز می‌شناسیم، از همان زمان به جا مانده‌اند؛ اما به نظر می‌رسد شکل‌گیری پیش‌سیاره‌ها، قبل از موعد مقرر صورت گرفته است.

پژوهشگران دانشگاه فلوریدا، 200 هزار سیارک موجود در کمربند سیارک‌ها را بررسی کردند. آنها موفق شدند رابطه‌ای را میان اندازه سنگ‌های بدون خانواده معین و مدار کشف کنند. هرچه سنگ بزرگتر باشد، مدار آن غیرمعمول‌تر است. رابطه میان اندازه و انحراف مداری این سنگ‌ها برعکس است؛ هرچه سنگ کوچکتر باشد، شیب مدار آن بیشتر است. به گفته پژوهشگران، این روابط نشان می‌دهند که شاید تا 85 درصد سیارک‌های موجود در کمربند سیارک‌ها، به پنج سیارک مشهور یعنی "فلورا" (Flora)، "وستا" (Vesta)، "نیسا" (Nysa)، "پولانا" (Polana) و "ئولالیا" (Eulalia) تعلق داشته باشند. ممکن است 15 درصد باقیمانده سیارک‌ها نیز به همین دسته‌ها و یا گروه‌های دیگری تعلق داشته باشند که تاکنون ناشناخته مانده‌اند.

"استنلی درموت" (Stanley Dermott)، نویسنده ارشد این پژوهش گفت: تعجبی ندارد اگر نهایتاً ریشه همه سیارک‌ها را در کمربند اصلی سیارک‌ها کشف کنیم.

اگرچه ممکن است این نوع از سنگ‌های آسمانی، مهم به نظر نرسند؛ اما پژوهشگران باور دارند درک بهتر ترکیب این سنگ‌ها می‌تواند به یافتن راهی برای منحرف کردن سیارک‌هایی منجر شود که امکان برخورد با زمین را دارند.

"درموت" افزود: ما قصد داریم در صورت نزدیک شدن حتی یکی از این سنگ‌ها به زمین، آن را از مسیر خود منحرف کنیم و برای این کار، به شناختن طبیعت آن نیاز داریم.

این پژوهش، در مجله "Nature Astronomy" به چاپ رسید.